

ת"פ 50490/07/10 - רשות המיסים, היחידה המשפטית אזור מרכז ותיקים מיוחדים נגד שי סיבוני, ש.ה. - בניה, אחזקה וכח אדם בע"מ

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 50490-07-10 רשות המיסים, היחידה המשפטית אזור מרכז
ותיקים מיוחדים נ' סיבוני ואח'

27 ינואר 2014

בפני כב' השופטת לבנה צבר
המאשימה
נגד
הנאשמים

רשות המיסים, היחידה המשפטית אזור מרכז ותיקים מיוחדים
1. שי סיבוני 2. ש.ה. - בניה, אחזקה וכח אדם בע"מ

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אורן בר-עוז

ב"כ הנאשמים עו"ד יואב ציוני

[פרוטוקול הושמט]

מזר דין

1. הנאשמים הורשעו לאחר שמיעת ראיות בביצוע עשרים ואחת עבירות של ניכוי מס תשומות בלי שיש לגביו מסמך כאמור בסעיף 38 לחוק במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס ערך מוסף - עבירה לפי סעיף 117(ב)(5) יחד עם סעיף 117(ב)(3) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו - 1975 (להלן: "החוק").

2. הנאשמת מספר 2 (להלן: "הנאשמת") היא חברה פרטית מוגבלת במניות אשר בכל המועדים הרלוונטיים לכתב האישום היתה רשומה כ"עוסק", כמשמעותו בחוק. הנאשם מספר 1 (להלן: "הנאשם") הוא בעל המניות ומנהל הפעיל של הנאשמת בכל התקופה הרלוונטית לכתב האישום, דהיינו החל מחודש מרץ 2004 ועד מועד הגשת כתב האישום.

במהלך התקופה מחודש מרץ 2004 ועד חודש אפריל 2006 קיבלו הנאשמים ארבעים ושתיים

עמוד 1

חשבוניות מס פיקטיביות שכן העסקאות המפורטות באותן חשבוניות לא נעשו או לא היתה התחייבות לעשותן (להלן: "החשבוניות הפיקטיביות"). בתקופה שבין מרץ 2004 ועד פברואר 2005 קיבלו הנאשמים שבע עשרה חשבוניות פיקטיביות ע"ש "ק.א.ז.מ. ניהול פרויקטים בע"מ" (להלן: "ק.א.ז.מ.") בסכום כולל של 2,447,125 ₪, שסכום המס הנובע מהן הוא 355,565 ₪. בתקופה שבין חודש מרץ 2005 ועד חודש אפריל 2006 קיבלו הנאשמים עשרים וחמש חשבוניות פיקטיביות ע"ש "דור יניר" (להלן: "דור יניר"), בסכום כולל של 10,008,642 ₪, שסכום המס הנובע מהן הוא 1,434,507 ₪.

הנאשמים רשמו את התשומות הפיקטיביות בספריה של נאשמת, וניכו את מס התשומות הנובע מהן בדיווחיה התקופתיים של הנאשמת למנהל מע"מ, וזאת במטרה להתחמק מתשלום מס. בסך הכך ניכו הנאשמים בדיווחיה של הנאשמת למע"מ ארבעים ושתיים חשבוניות פיקטיביות (ב- 21 דוחים למע"מ) בסך כולל של 12,455,767 ₪, שסכום המס הגלום בהן הוא 1,790,072 ₪. בנסיבות האמורות לעיל, העבירה בוצעה על ידי הנאשמים בנסיבות מחמירות וזאת לאור הסכומים הגבוהים שמתשלומם התחמקו הנאשמים.

3. ראש וראשונה, יש להיזקק לטענות שהעלה הסניגור בטיעונו לעונשיו, ואשר לשיטתו מתבססות על הכרעת הדין כלהלן:

א. החשבוניות הפיקטיביות שקוזזו על ידי הנאשמת הוצאו במסגרת עסקה סיבובית - טענה זו אין בה כל ממש, שכן לא כך נקבע בהכרעת הדין. בהכרעת הדין עמדנו, חזור ועמוד, על כך שלא הומצא ולו בדל מסמך שיש בו כדי ללמד על כי נעשתה בפועלה עסקה כלשהי, בין כזו שנקשרה בין הנאשמת לבין דור יניר ו/או ק.א.ז.מ., בין כזו שנקשרה בין דור יניר ו/או ק.א.ז.מ. לש.אור (להלן: "ש.אור") ובין כזו שנקשרה בין הנאשמת לבין ש.אור. ואף לא קבענו בהכרעת הדין שהחשבוניות הפיקטיביות הוצאו, שלא משיקולי מע"מ ולא לצורך ניכויין בדו"חות המע"מ, אלא רק משיקולי ולצורכי מימון של הנאשמת. נכון אמנם שלנאשמת היתה בעיית מימון - כך לטענת הנאשם - ונכון אמנם שלטענתנו הוא נזקק לעזרה של מנהליהן של דור יניר וק.א.ז.מ. כדי לפתור בעיות מימון, ברם חרף טענה זו, ברור לחלוטין שבחשבוניות הפיקטיביות נעשה שימוש לצורך מע"מ וכך נעברה העבירה, כאמור, 21 פעמים. הנאשמת נהנתה, גם נהנתה, מהשימוש שעשתה בחשבוניות הפיקטיביות, עת ניכתה אותן מהתשומות למע"מ. משכך, אין מקום לטענה, לפיה יש להקל בעונשם של הנאשמים, בשל כך שהמניע לקיזוז החשבוניות הפיקטיביות אינו קשור למע"מ.

ב. הנאשמת אכן הוציאה חשבוניות פיקטיביות ומסרה אותן לש.אור. לא קבענו בהכרעת הדין שש.אור עשתה שימוש בחשבוניות הפיקטיביות, משום שהדבר לא הוכח הלכה למעשה - לא על ידי המאשימה ולא על ידי הנאשמים ובל נשכח החשבוניות הפיקטיביות שהוצאו על ידי הנאשמת, אינן החשבוניות נשוא תיק זה. אכן קבענו שנועם לוי - מנהלה של ש.אור הוא עד מעוניין וככזה אינו מהימן, אבל אין בכך משום קביעה שש.אור אכן עשתה שימוש בחשבוניות הפיקטיביות

האחרות - אלה, שכאמור, הוצאו על ידי הנאשמת ואינן נשוא תיק זה. משכך ומשלא קבענו ש.ש.אור ו/או מנהלה השתמשו בחשבונות הפיקטיביות האחרות וביצעו עבירה על חוק מע"מ, ברור שלא קבענו ואין בידינו לקבוע ש.ש.אור ו/או נועם לוי - מנהלה, נהנו מקיזוז תשומות שלא כדין. מכאן, מבקשת מאליה המסקנה, שלא ניתן לקבל את טענת האכיפה הבררנית - שכן לא הוכחה כזו - שאליבא דסניגור מחייבת זיכויים של הנאשמים. משכך, נדחית טענת ההגנה מן הצדקה, שהועלתה על ידי הסניגור בטיעונו לעונש.

4. לגופו של עניין - הלכה פסוקה היא שיש לייחס חומרה רבה לעבירות מס, שכן מן המפורסמות היא שעסקינן בעבירות שקל לבצען וקשה לגלותן - מציאות עגומה שעליה עמדו בתי המשפט על ערכאותיהם השונות בשורה ארוכה של פסקי דין. כפועל יוצא מכך, קובעת ההלכה הפסוקה, שיש להשית על מבצעי עבירות מס עונשים חמורים וכך נוהגים בתי המשפט מימים ימימה, זולת במקרים חריגים, שבהם ישנן נסיבות מיוחדות שקשורות לנאשם כזה או אחר, ואף זאת, בשים לב להלכה הפסוקה, לפיה הענישה היא לעולם אינדיבידואלית. ראו נא בעניין זה דברי כב' השפט ג'ובראן ברע"פ 254/06 קעדאן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו), לאמור: "לא אחת פסק בית משפט זה, כי יש לנקוט מדיניות ענישה מחמירה בכל הנוגע לעבירות מס כגון אלה שבהן הורשעה המבקש, בשל פגיעתן הרבה בחיי הכלכלה והשלכותיהן החברתיות המזיקות (ראו ע"פ 624/80: חב' וייס ארנסט בע"מ נ' מדינת ישראל, פ"ד ל"ה(3) 211; ע"פ 6474/03: מלכה נ' מדינת ישראל (לא פורסם)). ההחמרה בענישה על עבירות מס נועדה בראש ובראשונה, לשמש כאמצעי הרתעתי כלפי כולי עלמא, מפני ביצוע עבירות אלו בעתיד. כמו כן, מטרתה לבטא את הגמול ההולם על הנזק הרב, שמסיבות העבירות האמורות לקופת הציבור".

כפועל יוצא מכך, קובעת ההלכה הפסוקה כי בעבירות כלכליות, משקלו של השיקול ההרתעתי גובר על משקלן של הנסיבות האישיות, לרבות אלה שנעוצות במצב כלכלי של נאשם. ובעניין זה אומר כב' השופט גובראן בע"פ 254/08 הנ"ל: "...כך יפים לעניין זה גם הדברים שנאמרו בע"פ 6747/03 הנ"ל...".

"עבירות המס הכלכליות הפכו בשנים האחרונות להיות רעה חולה ומכאן שיש מקום ליתן לכך משקל בענישה על הפן ההרתעתי. כך שבבוא בית המשפט לגזור את דינו של אדם אשר הורשע בעבירות מסוג זה, לא ייתן משקל לנסיבות אישיות ולמצוקה כלכלית".

(וכן, ראו נא דברי כב' השופט רובינשטיין ברע"פ 7135/10: יגאל חן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו), אשר קובע כהאי לישנא:

"...אך כשעסקינן בעבירות מס ככלל, נפסק לא אחת, שיקולי הרתעה גוברים על נסיבותיו האישיות של הנאשם, אף אם אינם מאיינים אותן:

נוכח פגיעתה הקשה של עבריינות המס במשק, בכלכלה, המגוון היבטים חברתיים הנוגעים לנטל תשלום

המיסים ואף בשל הקושי הרבה שבחשיפתה, יש לנקוט ביד קשה בטיפול בעבירות אלה ולהעניק משקל מיוחד להיבט ההרתעתי של העבריינים, במסגרת שיקולי הענישה...

ובמקרה אחר נקבע:

"עוד כי בעבירות ממין זה יש ליתן משקל יתר לשיקולי ההרתעה על פני שיקוליו האישיים של הנאשם, בין היתר בגלל הקושי לאתר עבירות ממין זה והחשיבות לעגן ולחדד את האיסור הפלילי בהעלמות מס".

וכב' השופט רובינשטיין ממשיך וקובע, לאמור:

"...אוסף כי יש המתפתים לראות עבירות מס, שאין הנגזל האינדיבידואלי בהן ניצב לנגד העיניים והרי הוא הציבור כולו, "חסר הפנים" כביכול - במבט מקל. לא ולא. אדרבה, בית משפט זה, עוד משכבר הימים, ראה אותן בחומרה וקבע "כמדיניות רצויה, שלא לאפשר ריצוי עונש מאסר בעבודות שירות, כשהמדובר בעבירות פסקליות (ע"פ 4097/90: בורסקי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו) מיסים ה(1); שציטטה המשיבה). אכן, רבים מעברייני המס הם אנשים שיראו כנורמטיביים ביסודם, אשר לא ישלחו יד לכיס הזולת - אך אינם נרתעים משליחת יד לכיס הציבורי. לכך מחיר בענישה.

5. להלכות הפסוקות הברורות הללו, שחייבות לשמש נר לרגלו של בית המשפט, יש כמובן חשיבות מכרעת בבואנו לקבוע את מתחם העונש. שכן, עולה מהן המסקנה הברורה בדבר הצורך להגן על הערך החברתי של החובה לשמור על קופת המדינה ומניעת שליחת יד אל הקופה הציבורית, כמו גם הערך החברתי של השוויון בנטל תשלום המס על ידי כלל האזרחים. ברור, ששני הנאשמים דנן פגעו בשני ערכים אלה. ולא זו, אף זו - אלא, שיש להתחשב במידת הפגיעה בערכים אלה. בנסיבות המקרה דנן, כאשר העבירה נעברה בנסיבות מחמירות, לנוכח ביצוע העבירה 21 פעמים ולנוכח סכום המס הגבוה שנגזל, הלכה למעשה, על ידי הנאשמים מהקופה הציבורית, ברור שהפגיעה בערכים הללו היא גדולה במיוחד. זאת ועוד - אין להתעלם כמובן, מהנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, דהיינו: התכנון המוקדם של ביצוע העבירה, הביצוע יחד עם אחרים ו/או בשיתוף עם אחרים: דור יניר וק.ז.א.מ, הנזק הרב שנגרם מביצוע העבירה, והעובדה שהעבירות נעשו כל כולן בשליטת הנאשם, שאין ספק שהיה מודע למעשיו המכוונים והמתוכננים. אין גם להתעלם מכך שהנאשם, שלו כמובן השליטה בנאשמת, לא עשה דבר לתיקון הנזק שנגרם כתוצאה מהעבירה החוזרת שהוא והנאשמת ביצעו והכוונה היא כמובן שלא נעשה דבר - גם לא לאחר הרשעת הנאשמים וחרף דחיה שהתבקשה לכאורה לצורך כך - להסרת המחדל. דהיינו, עסקינן בנאשם שלא רק ביצע העבירות, אלא הוא גם שווה נפש לתוצאות - לנזק הגדול שנגרם כתוצאה מהעבירה החוזרת ונישנת, כך לחומרה ואילו לקולא - אין להתעלם מעברו הנקי של הנאשם, אם כי שיקול זה אינו יכול להיות שיקול מכריע וזאת, בשים לב להלכה הפסוקה. במסגרת זו, יש להתחשב גם בכך שמאז בוצעו העבירות נשוא תיק זה, לא חזרו הנאשמים לבצע עבירות.

6. בנסיבות האמורות לעיל ובשים לב להלכה הפסוקה ולעונשים שבתי המשפט נוהגים להשית

בגין עבירות כאלה ודומות להן, אני קובעת שמתחם העונש נע בין 18 ל- 36 חודשי מאסר בפועל. בבואנו לבחון מה העונש שיש להטיל על הנאשמים דנן, יש להתחשב גם בנתונים שלהלן; הראשון - הנאשמת חדלה מלפעול וזאת, בגין הקשיים הכלכליים אליהם נקלעה. השני - הנאשם שוב אינו מנהל עסקים ו/או חברות, אלא הוא עובד כשכיר לפרנסתו ולפרנסת המשפחה שהקים, מאז ביצע את העבירות נשוא תיק זה והשלישי - פרק הזמן הארוך שחלף מאז ביצוע העבירות עוד היום. בעניין זה, יש להזכיר מחד, שכתב האישום הוגש רק בשנת 2010 וזאת, הגם שהעבירות בוצעו בשנים 2004 - 2006. כך מחד, ומאידך - לנאשם יש חלק לא מבוטל בהתמשכות ההליכים.

7. למען הסר ספק יצוין שלא נעלמה מעיניי חוות הדעת של ד"ר אלון מרגלית, מנהל מרפאה רב תחומית, שמתייחסת למצבה של משפחת הנאשם ולמארג היחסים בין בני המשפחה לרבות הקשר בין הנאשם לילדיו. אלא מאי? כדבר שבשגרה נפגעת משפחתו של נאשם שמושם מאחורי סורג ובריח ונפגעים ילדים - במידה כזו או אחרת. הפגיעה שעליה מדבר ד"ר אלון מרגלית אין בה כדי לאיין לא את חומרת העבירה שבוצעה על ידי הנאשם ולא את ההלכה בדבר הצורך להשית ענישה מחמירה בעבירות כגון דא, כאשר כאמור ההלכה הפסוקה קובעת שיש להעדיף את האלמנט של ההרתעה על פני השיקולים האישיים של נאשם כזה או אחר.

ועוד לא נעלמה מעיניי ההחלטה שניתנה בתיק פש"ר 18002-01-13 סיבוני נ. כונס הנכסים הרשמי מחוז חיפה, לפיה ניתן צו כינוס לנכסיו של הנאשם ולפיה אמור להתקיים דיון בבקשה לפשיטת רגל שהוגשה על ידי הנאשם. מצבו הכלכלי של הנאשם איננו יכול להיות השיקול המכריע בבואנו לגזור את דינו ועם זאת לא להתעלם ממנו כליל.

הסניגור הפנה לאסופה של פסיקה שבה הושתו עונשים מקלים עד מאוד על עברייני מס אבל גזרי דין אלה אינם יכולים לשמש דוגמא לענייננו אנו שכן בחלק מהם מדובר בכאלה שניתנו לגבי נאשמים שהודו במסגרת עסקת טעון ולגבי החלק האחר היו קיימות נסיבות חריגות ומיוחדות - מה שאין כך במקרה דנן.

ועוד יש להזכיר את ההלכה הפסוקה לפיה הקנס מהווה חלק מהותי וממשי בענישה שמושתת על עברייני מס כדי שגם הנאשמים וגם הצבור כולו ידעו ויפנימו שעבירות מס אינן כדאיות לביצוע.

ואחרון, לא ראיתי לנכון להקל בעונשו של הנאשם בשל הציפיה שהיתה לו לטענת הסניגור שיקשר עימו הסדר טעון וכי לא יוגש נגדו כתב אישום, ולו מן הטעם הפשוט שכאמור כל שהיה במקרה דנן הם גישושים לקראת האפשרות שייקשר הסדר טעון, וכשמפיו של עו"ד עמר, ששימש סניגורו של הנאשם אותה עת, למדנו לדעת שהלכה למעשה מי שלא פעל לקידום ההסדר היה הנאשם עצמו.

8. סוף דבר - בשים לב למתחם העונש שקבענו לעיל, בשים לב להלכות הפסוקות הברורות ותוך שאינני מתעלמת, חרף ההלכה הפסוקה, ממצבו הכלכלי של הנאשם ומהמצב המשפחתי, אני משיתה על הנאשמים את העונשים שלהלן:

על הנאשם:

26 חודשי מאסר בפועל שמהם ינוכו ימי המעצר מיום 25.12.07 עד יום 26.12.07. ראוי לציין שסברתי לכתחילה שיש להשית על הנאשם מאסר בפועל בן 30 חודשים אבל ראיתי לנכון לקצר את התקופה בשל השיהוי שחל מיום ביצוע העבירות והתגלותן ועד הגשת כתב האישום.

12 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 36 חודשים מיום השחרור מבית הסוהר, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתקופה זו את העבירה בה הורשע בתיק זה.

קנס בסך של 100,000 ₪ שישולם ב- 20 תשלומים שווים בסך של 5,000 ₪ כל אחד או 30 ימי מאסר כנגד כל תשלום. התשלומים יבוצעו ב- 1 לכל חודש החל מה- 1 לחודש שלאחר מועד שחרורו של הנאשם מבית הסוהר. לא ישולם תשלום כלשהו במועד תעמוד כל יתרת הקנס לפרעון מייד.

על הנאשמת:

קנס בסך של 500 ₪.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום כ"ו שבט תשע"ד, 27/01/2014 במעמד הנוכחים.

לבנה צבר, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

עמוד 6

אינני רואה לנכון להעתר לבקשה לעכב ביצוע גזר הדין לתקופה של 45 יום, זאת בשים לב לאורכה של תקופת המאסר בפועל שהושתה על הנאשם.

יחד עם זאת, אני רואה לנכון לעכב את הביצוע לתקופה קצרה על מנת לאפשר לנאשם להתארגן בעיקר בהקשר המשפחתי.

משכך, אני מעכבת את ביצוע גזר הדין לתקופה של 14 יום כשבתום תקופה זו אם לא יעוכב הביצוע על ידי בית המשפט המחוזי לתקופה ארוכה יותר, יהיה על הנאשם להתייצב לריצוי עונשו בכלא הדירים.

עיכוב הביצוע מותנה בכך שהנאשם יפקיד סך 2,000 ₪ במזומן, יחתום על התחייבות עצמית על סך 5,000 ש"ח וכן תחתם ערבות צד ג' להבטחת התייצבותו לריצוי עונשו על סך של 5,000 ₪.

בנוסף, מוצא בזה צו עיכוב יציאה מן הארץ כנגד הנאשם. על הנאשם להפקיד את דרכונו במזכירות בית המשפט תוך 24 שעות.

ניתנה והודעה היום כ"ו שבט תשע"ד, 27/01/2014 במעמד הנוכחים.

לבנה צבר, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

כמבוקש.

ניתנה והודעה היום כ"ו שבט תשע"ד, 27/01/2014 במעמד הנוכחים.

לבנה צבר, שופטת

/

הוקלד על ידי לימור שאער